

1 Our Shiur began with the Gemara continuing to explain the Mishnah.

אמר רבי מאיר מדבריהם למדנו ששורפין תרומה טהורה עם הטמאה בפסח -

R' Meir said that he learned from the words of previous תנאים that one may burn תרומה טהורה together with תרומה טמאה on פסח. However, R' Meir did not state which earlier opinion he was referring to.

The גמרא offers five possibilities:

1

אמר רבי מאיר

תרומה טמאה   תרומה טהורה

מדבריהם למדנו

ששורפין תרומה טהורה עם הטמאה בפסח

2 It cannot be that רבי חנינא סגן הכהנים was based on קדשים that was on a lower level of טומאה, because קדשים that was on a higher level of טומאה, because in רבי חנינא סגן הכהנים's case both items were already טמאה, whereas רבי מאיר permits burning תרומה טהורה with תרומה טמאה.

2

It cannot be... רבי חנינא סגן הכהנים

קדשים

באב הטומאה   וולד הטומאה

Both items were already טמאה

3 It cannot be based on רבי עקיבא permitting the burning of פסול oil in a טמאה, because in that case the oil is already פסול, whereas רבי מאיר permits burning תרומה טהורה with תרומה טמאה.

3

It cannot be... רבי עקיבא

את השמן שנפסל בטבול יום

בנר שנטמא בטמא מת   כאין לטומאה

the oil is already פסול

4 It may be that רבי מאיר understood that קדשים that was only טמא מדרבנן permitted burning קדשים that was טמא מדאורייתא, because in something that is already טמא מדרבנן, the רבנן were lenient in allowing to transmit to it a higher level of טומאה. It cannot become טמא מדאורייתא, because one food cannot be טמא another food - only מדרבנן.

4

It may be...
 רבי חנינא סגן הכהנים
 קדשים
 טמא מדרבנן / טמא מדאורייתא

Food cannot be טמא another food - מדאורייתא

5 רבי מאיר learned from there that תרומה טהורה may be burned with תרומה טמאה. Since the תרומה is מדרבנן - albeit not because of טומאה but because it is חמץ in the sixth hour - it no longer needs to be guarded from the טומאה transmitted from one food to another.

5

רבי מאיר

תרומה טהורה / תרומה טמאה

However, if we understand רבי חנינא סגן הכהנים
 טמא מדאורייתא
 Of course רבי חנינא סגן הכהנים
 רבי מאיר cannot be the source of

However, if we understand רבי חנינא סגן הכהנים to be speaking of where both are טמא מדאורייתא, of course רבי חנינא סגן הכהנים cannot be the source of רבי מאיר.

6 Therefore, רבי מאיר suggests that when רבי מאיר said מדבריהם למדנו he was not referring to סגן הכהנים or רבי עקיבא who were mentioned earlier in the Mishnah. He was referring to תנאים in general, namely רבי אליעזר and רבי יהושע. The Gemara then seeks to find a ruling of רבי יהושע which could serve as a source.

6

הל אקל מלוק בר קפרא

רבי מאיר
מדבריהם למדנו
 ששורפין תרומה טהורה עם הטמאה בפסח
 רבי אליעזר ורבי יהושע

מחלוקת

ספק טמא that is תרומה

רבי יהושע / רבי אליעזר

Needs not be guarded from becoming ודאי טמא / Must be guarded from becoming ודאי טמא

There is a Machlokes regarding תרומה that is טמא. ודאי רבי אליעזר holds it must still be guarded from becoming טמא. ודאי רבי יהושע holds there is no obligation to guard it from becoming טמא, and one may leave it exposed and unprotected where it is likely to become טמא, because it is already unfit to be eaten.

7 However, this ruling of רבי יהושע cannot be the source of רבי מאיר in allowing to burn חמץ of תרומה טהורה together with תרומה טמאה on פסח, because - התם גרמא בעלמא הכא בידים - רבי יהושע only allows causing it indirectly to become טמא, while רבי מאיר allows one to actually put them in the fire together.

רבי יהושע was based on רבי מאיר - rather - אלא הא רבי יהושע allowing us to catch leaking wine of תרומה טהורה in a טמא in order to keep it from ruining the חולין טמאין it was about to fall into. Apparently, we allow a person to be טמא the תרומה directly, because it will not be usable anyway if it falls into חולין טמאין. Similarly, רבי מאיר allows being טמא the חמץ when it is not usable anyway.

8 In the Mishnah רבי יוסי argues with רבי מאיר and says; - אינה היא המדה - Your ruling is not comparable to your source. Now, in the previous פשטים the differences were clear, as earlier explained by the Gemara. According to this final פשט R' Yosi is arguing that ר' יהושע only permitted the איסור דרבנן of being טמא the unusable תרומה directly because of an otherwise - הפסד מרובה - a significant loss of the חולין wine that the תרומה would have dripped into. In the case of burning the חמץ של תרומה טהורה separately, it only would involve a - הפסד מועט - a minor loss of having to use some more wood for another fire.

9 א"ר אסי א"ר יוחנן מחלוקת בשש אבל בשבע דברי הכל שורפין - רבי מאיר - who allows the burning of תרומה טמאה together with חמץ של תרומה טהורה - רבי יוסי - who does not allow it, is only in the sixth hour on ערב פסח, when the חמץ is only מדרבנן, but in the seventh hour, when the חמץ is אסור מדאורייתא, even רבי יוסי agrees that one may burn them together. Once the תרומה is disqualified we need not guard it from becoming טמא. Rashi adds; אין לך טומאה גדולה מזה - איסור חמץ is as great a disqualification as טומאה.

The גמרא points out that ר' יוחנן assumes that רבי מאיר is based on חכמים like the third understanding mentioned earlier, and not based on רבי יהושע like the final understanding of רבי מאיר.

According to ר' יוחנן - רבי מאיר understood סגן הכהנים as allowing even קדשים that was only טמא מדרבנן to be burned with קדשים that was טמא מדאורייתא. Therefore, רבי מאיר likewise permitted burning תרומה in the sixth hour, when it's אסור מדרבנן, with תרומה that was אסור מדאורייתא.

רבי יוסי understood סגן הכהנים as allowing only קדשים that was already אסור מדאורייתא to be burned with קדשים that was also אסור מדאורייתא, but on a higher level. Therefore, רבי יוסי only permits burning תרומה טהורה in the seventh hour, when it's אסור מדאורייתא, with תרומה that was אסור מדאורייתא.

9 א"ר אסי א"ר יוחנן מחלוקת בשש אבל בשבע דברי הכל שורפין

Burning חמץ של תרומה טהורה together with תרומה טמאה

רבי מאיר אסור
רבי יוסי אסור

In the seventh hour when the חמץ is אסור מדאורייתא

רבי מאיר אסור
רבי יוסי אסור
אין לך טומאה גדולה מזה

 רבי יוסי תרומה טהורה אסור מדאורייתא מזה אסור מדאורייתא	רבי חנינא סגן הכהנים קדשים טמא מדאורייתא מזה אסור מדאורייתא	 רבי מאיר תרומה אסור מדרבנן מזה אסור מדאורייתא	רבי חנינא סגן הכהנים קדשים טמא מדרבנן מזה אסור מדאורייתא
---	--	---	---

10 The גמרא attempts two proofs to support ר' יוחנן's point that in the seventh hour even רבי יוסי would allow burning the תרומה with the טמאה תרומה:

First -

הפיגול והנוטר והטמא

בית שמאי אומרים אין נשרפין כאחת

- ובית הלל אומרים נשרפין כאחת

The בית הלל allow burning with פיגול ונוטר - apparently, because once something is אסור מדאורייתא we're allowed to make it טמא.

The גמרא refutes this proof because פיגול and נותר are also considered טמא מדרבנן. Therefore, since it's already טמא מדרבנן we're allowed to make it אסור מדאורייתא. Whereas חמץ in the seventh hour, although אסור מדאורייתא, is not טמא at all. Perhaps, בית הלל and רבי יוסי would not allow making it טמא.

10 הפיגול והנוטר והטמא

בית שמאי אומרים אין נשרפין כאחת

בית הלל אומרים נשרפין כאחת

Once אסור מדאורייתא we're allowed to make it טמא

אין נשרפין and אסור מדרבנן are also considered אסור מדאורייתא

11 Second -
 The Gemara cites a Braisa -
 פת שעייפשה ונפסלה מלאכול לאדם -
 Moldy bread which is not edible
 ונשרפת עם הטמאה בפסח -
 If it's תרומה, it may be burned together with טמא bread.
 So too, חמץ in the seventh hour is Halachically inedible, and
 may be burned with טמא bread!
 The גמרא refutes this comparison
 - שאני התם דעפרא בעלמא הוא
 Moldy bread is physically inedible and considered like dirt,
 and therefore we may allow it to become טמא. Whereas חמץ
 in the seventh hour is only Halachically inedible, and we not
 allow it to become טמא.

11

2nd

פת שעייפשה ונפסלה מלאכול לאדם
ונשרפת עם הטמאה בפסח
*So too, חמץ in the 7th hour is inedible
 and may be burned with טמא bread!*

שאני התם דעפרא בעלמא הוא

חמץ	פת שעייפשה
↓	↓
<i>Halachichally Inedible!</i>	<i>Physically Inedible!</i>